

ЛИСЕЦЬКА ГРОМАДА

Спеціальний випуск газети «Вперед»

Україна з Божою поміччю переможе!

У нашій громаді концертна частина мистецько-патріотичної акції «Незламна єдність поколінь», ініційованої управлінням культури, національностей та релігій обласної державної адміністрації задля творчої консолідації громад Івано-Франківщини, прославлення героїчної історії нашого народу, його духовної спадщини, культури, національних традицій, ушанування воїнів Збройних сил України та полеглих героїв, пройшла на великому патріотичному піднесенні та з вірою в майбутню Перемогу!

Зі сцени будинку культури села Старий Лисець, яку працівники закладу дошкільної освіти «Малютко» під керівництвом Надії Прокоп естетично оформили українськими вишиваними рушниками та різнобарвними осінніми хризантемами, учасники художньої самодіяльності Стебника, Лисця та Старого Лисця патріотичною піснею підбадьорювали краян, які є частиною великого українського народу, що другий рік мужньо протистоїть загарбнику. В той час у фойє школяри місцевого ліцею зорганізували благодійний ярмарок на підтримку ЗСУ. В такий спосіб кожен своєю згуртованістю та єдністю робить внесок у нашу спільну перемогу.

«Україна молиться, Україна бореться, Україна з Божою поміччю переможе! — запевнили у своїх промовах священно-

■ ТВОРЧА АКЦІЯ

закладу Романа Бабія, котрий із перших днів війни пішов захищати нашу державу у складі Президентської бригади імені Богдана Хмельницького.

Дякуючи старолисецьким педагогам, ліцеїстам та їх батькам за активну участь у благодійному ярмарку, а учасникам художньої самодіяльності Стебника, Лисця та Старого Лисця — за патріотичну мистецьку частину, голова територіальної громади Анатолій Лущак підмітив, що дуже великими жертвами та втратами дається наша державність, але ми не припиняємо боротьбу і продовжуємо підтримувати Збройні сили. Попри постійну допомогу місцевого бюджету (цьогоріч це майже десять мільйонів гривень), у громаді оголосили збір коштів на придбання спеціального автомобіля для наших захисників. Свій одноденний заробіток передали освітяни, працівники виконавчого апарату та структурних підрозділів селищної ради. А це майже 200 тисяч гривень. І транспортний засіб на цьому тижні буде переданий військовим.

Щирі вітання від обласного управління культури, національностей та релігій усім організаторам та учасникам акції «Незламна єдність поколінь» переказав керівник інформаційного відділу Івано-Франківського обласного центру культури та туризму Прикарпаття Богдан Кучер: «Упродовж року відвідуючи такі заходи, радієш, коли в залі юнь та молодь, але прикро, коли дитинка зі сцени співає не про квіти, улюблену землю, а благає тата зупинити війну. Хотів, аби ми щирими оплесками зааплодували тим, хто на передовій і боронить Україну, бо, якщо вони там, то ми є тут».

служителі — отець Іван Бойко з церкви Святого Миколая УГКЦ та отець Іван Шевчук із церкви Собору Пресвятої Діви Марії та Йосифа Обручника УГКЦ. — Кожен, чим може, докладасться до нашої Перемоги. А відтак просимо в Бога, щоби наша Україна була єдина, нероздільна, щоби ми були вільними».

Власне про волю, самостійність, споконвічну боротьбу нашого народу за самобутність і незалежність, патріотичний запал були пісенні композиції Соломії Волосянко, вихованців Старолисецького ЗДО «Малютко», Вікторії Гуменяк, Мар'яни Удуд, Ангеліни Говзан, Вікторії Волосянко, Тетяни Говзан, Тетяни Федоршин і дитячого ансамблю «Відлуння майбутнього» під її керівництвом, Вероніки Грабельної, Ірини Черниш, колективу «Стебничанка» під керівництвом Романа Мантуляка, фольклорного колективу «Родина» та колективу «Ексклюзив» будинку культури села Старий Лисець під керівництвом Василя Гарбуза, ансамблю бандуристів і колективу викладачів Лисецької дитячої школи мистецтв, музична композиція у виконанні викладача цього

■ НАГОРОДА

Сьомого листопада голова Івано-Франківської обласної військової адміністрації Світлана Онишук вручила державні нагороди рідним загиблих захисників, серед них — матері уродженця Старого Лисця Михайла Сікори, Галині Михайлівні.

Указом Президента України Володимира Зеленського за особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку старшого солдата Михайла Сікору нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (по-смертно).

Михайло Сікора народився 19 січня 1992 року. До мобілізації в Збройні сили працював у Старолисецькій місцевій пожежній охороні. Загинув 28 листопада 2022 року в бою під селом Білогорівка Донецької області. Вічна пам'ять Героєві!

■ ДОБРОЧИННІСТЬ

Звітуємо, що 24 жовтня усі кошти, виручені з благодійного ярмарку у Лисецькому ліцеї у сумі 36 703 гривень, передано мамі воїна 14-ї штурмової бригади Національної гвардії України для придбання медикаментів.

Щиро дякуємо усім дітям, їх батькам, педагогам, які долучилися до організації та проведення ярмарку, за небайдужість та допомогу! Так у ліцеї завершили «Кольоровий тиждень вдячності Збройним силам України».

■ ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО

День працівника соціальної сфери, який відзначають у першу неділю листопада, — це професійне свято людей, які присвятили себе суспільству, народу, людям. У нашій територіальній громаді цю сферу представляє Центр надання соціальних послуг населенню, служба у справах дітей, відділ соціального захисту, де працюють фахівці із соціальної роботи та соціальні робітники.

Щоденно їхнім завданням є надавати руку допомоги потребуючим, піклуватися найуразливішими категоріями населення, а від часу повномасштабного вторгнення — це й внутрішньо переміщеними громадянами, які віднайшли тимчасовий притулок у нашій громаді. Дякуємо вам за небайдужість, наполегливість, професійність та покликання надавати допомогу літнім, одиноким, малозабезпеченим, дітям-сиротам. Завдяки вам вони не залишаються наодинці зі своїми проблемами.

Цього дня прийнято вітати тих, хто працює в Міністерстві соціальної політики, Пенсійному фонді, службі зайнятості та страхування тощо. Тож у день професійного свята хочемо скласти подяку нашим партнерам — Тисменицькому управлінню Івано-Франківської філії обласного центру зайнятості, управлінню соціального захисту населення Івано-Франківської районної державної адміністрації, Сервісному центру № 13 управління обслуговування громадян ГУ Пенсійного фонду в області, з якими забезпечуємо задоволення потреб людей у матеріальних благах та послугах. Нехай робота дається легко і ви з легкістю справляєтеся з будь-яким завданням.

■ ПЕНСІЙНИЙ ФОНД

Відповідно до меморандуму про співпрацю від 6 квітня 2021 року, в останній четвер кожного місяця з 10.00 до 14.00 у Центрі надання адміністративних послуг Лисецької селищної ради відбувається виїзний прийом громадян представником Пенсійного фонду.

■ ФУТБОЛЬНИЙ ЮВІЛЕЙ

Найкращою винагородою була любов уболівальників

Заключний матч першого кола футбольного чемпіонату Івано-Франківського району сезону 2023/2024 років, коли 29 жовтня «Бистриця» приймала ФК «Сокол» Угринів, став особливим не тільки для аматорів шкіряного м'яча, а й для ветеранів старолисецького футболу. Адже півстоліття тому місцева команда, яка тоді виступала під назвою «Колос», стала чемпіоном області в групі «Б».

Тож перед початком матчу між «Бистрицею» та «Соколом» ушанували учасників тієї команди зразка 1973 року, яка була найуспішнішою в історії старолисецького футболу. Упорядковане гравцем «Бистриці» Романом Дмитривим, кандидатом наук з фізичного виховання та спорту, видання до 50-річчя створення футбольної команди у Старому Лисці «Хроніка старолисецького футболу 1958-2008» є свідченням тому, що у цьому селі люблять, шанують, підтримують та популяризують футбольні традиції.

Поліцейський офіцер підзвітний громаді

На черговій сесії селищної ради поліцейський офіцер Роман Ляцький прозвітував про результати своєї роботи та стан правопорядку в населених пунктах громади. Підполковник поліції, зокрема, повідомив про те, що на лінію 102 надійшло понад триста дзвінків про правопорушення та інші події, а до Єдиного реєстру досудового розслідування внесено відомості про 31 кримінальне провадження.

Романа Ляцького призначили на посаду поліцейського офіцера Лисецької громади рік тому. Він із династії правоохоронців уже в третьому поколінні. У міліції служив його дід Андрій Васильович Шевчук, який був дільничним інспектором. Батько, Борис Романович, працював у Івано-Франківському міському відділі міліції, був заступником начальника управління боротьби з незаконним обігом наркотиків обласного УМВС. Прикро, але в ще молодому віці відійшов у вічність.

Дядько Романа Ляцького, Роман Шевчук, вийшов на пенсію в званні полковника міліції. Зрештою, рідна сестра Романа Борисовича, Анна, зараз служить старшим дізнавачем Івано-Франківського районного управління поліції. Тож у нього, як кажуть, ще в юності була пряма дорога в правоохоронні органи.

2003 року Роман Ляцький закінчив Чернігівський юридичний коледж Державного департаменту виконання покарань і працював на різних посадах у Галицькій і Коломийській виправних колоніях, обласному управлінні виконання покарань. Згодом перейшов на службу в поліцію: був оперативником Івано-Франківського райуправління, старшим дільничним офіцером Тлумацького відділення.

Війна застала підполковника поліції Ляцького в Харкові, де він навчався на курсах із підготовки поліцейських офіце-

рів громади. Тож довелося доучуватися на «шерифа» вже у Вінниці. В грудні минулого року Роман Борисович розпочав роботу на відкритій у Лисці поліцейській станції. «Створення безпечного середовища — один із наших пріоритетів, — розповідав тоді голова селищної ради Анатолій Луцак. — Окрім облаштування робочого місця поліцейського офіцера, територіальна громада взяла на себе забезпечення його спецтранспортом. За кошти селищної ради, а це майже пів мільйона гривень, придбали службовий автомобіль марки «Рено», закупаємо для нього пальне».

Відтоді Роман Ляцький підтримує правопорядок у чотирьох населених пунктах громади із восьми тисяч населенням. На час відсутності його підміняє поліцейський офіцер Загвездянської громади Ігор Тинів. Робочий день «шерифа» розпочинається із ознайомлення з оперативним зведенням, що сталося за добу на ввіреній території. Поліцейський розглядає заяви громадян, здійснює профілактичну роботу з домашніми насильниками, раніше судимими, іншими особами з категорії ризику, за потреби перевіряє власників зброї, зустрічається з педагогами, соціальними працівниками, контактує з селищною радою.

«Офіцер громади виконує функції дільничного інспектора, ювенального поліцейського, працівника дозвільної системи та дорожньої поліції, — каже Роман Ляць-

■ ПРАВОПОРЯДОК

кий. — Його перевага в тому, що практично весь час перебуває на території громади, добре оснащений у технічному плані. Він підзвітний громаді й працює задля безпеки її мешканців».

Нагадаємо, що робочий кабінет поліцейського офіцера громади Романа Ляцького розміщений у приміщенні Координаційного центру безпеки за адресою: селище Лисець, вулиця Чорновола, 2. Зв'язатися з ним можна за номером мобільного телефону 097 744 33 32 або зателефонувавши на 102 до чергового відділення поліції.

■ ПІСЕННА КОМПОЗИЦІЯ

Рядки співзвучні з теперішніми подіями

«Осінні квіти не цвіли» — це одна пісенна композиція з багатющого репертуару фольклорного колективу «Родина» Старолисецького будинку культури.

Рядки цієї повстанської пісні, що увійшли до видання народних обрядів, звичаїв, пісень та гумору «Обереги вічності», записані в 1997 році вчителями школи Іриною Рибак та Галиною Пташинською та покладені на музику Ігорем Курієм від жительок Старого Лисця Розалії Волосянко та Марії Олексин, розповідають про боротьбу Української повстанської армії проти окупантів ще в часи національно-визвольних змагань. Вони співзвучні із теперішніми подіями війни, коли українці вкотре стали на захист своєї незалежності, бо як і вісім десятиліть тому УПА, так і українські Збройні Сили тепер прагнуть, щоби українська нація жила вільним життям у власній самостійній державі.

«Осінні квіти не цвіли,
Зморожені вітрами,
Як поспіаки нас вели,
Глузуючи над нами.
Ой, пам'ятаю я той час,
Ти плакала за мною
І на прощання раз у раз
Махала хустиною.
Кати знайшли для нас тюрми,
Хотіли панувати.
Куди не глянеш — вороги,
А вітер свище в ґрати.
Ми Україну не дамо,
Ні Києва-столиці.
Ми ворогів переб'ємо
І станем на границі...»

(Дивіться відео на ютуб-каналі територіальної громади)

Чемпіони області 1973 р.

Із книги довідуємося про те, що 1972 року «Колос» зі Старого Лисця вперше в своїй історії взяв участь у першості Івано-Франківської області в групі «Б». Наступний рік став для нього тріумфальним. 1973 року в групі «Б» брали участь 26 команд, які були поділені на три зони. Змагання пройшли в три етапи і на перших двох місця визначалися в комплексному заліку (дорослі+юнаки).

На першому етапі старолисецький «Колос» став переможцем своєї зони, здобувши 11 перемог у 14-ти матчах. Його футболісти вибороли першу сходинку і на другому етапі.

Фінальна пулька за участі кращих чотирьох команд групи «Б» відбулася 27-го жовтня в селищі Обертин. У півфіналі «Колос» переміг «Авангард» із Загвездя — 3:2, а у вирішальному матчі здолав місцевий «Автомобіліст» (2:1). Авторами «золотих» голів стали Олексій Феденько і Михайло Удуд. Цікаво, що організатори змагань і господарі поля були настільки впевнені в перемозі Обертини, що грамоти для чемпіонів були вже попередньо підписані для гравців і тренерів саме... «Автомобіліста». Довелось все переробляти, і перехідний кубок і диплом першого ступеня, а також чемпіонські грамоти заслужено отримали футболісти «Колоса».

Закінчення на 4-й стор.

■ МИЛОСЕРДЯ

Атмосфера в шелтері — по-домашньому затишна

У жовтні минулого року при парафії Воздвиження Чесного Хреста селища Лисець відкрили тимчасове місце проживання та перебування для внутрішньо переміщених осіб. Ремонт та облаштування шелтеру було здійснено благодійною організацією «БФ Карітас Івано-Франківськ УГКЦ» у співпраці з селищною радою. Зараз у ньому проживають шістнадцятеро людей, яких змусила покинути рідні домівки війна.

«Ніхто з нас не думав і не сподівався, що буде така повномасштабна та кровопролитна війна, — каже настоятель храму Воздвиження Чесного Хреста отець Федір Бойко. — І коли вона почалася, то люди були шоковані, багато хто не знав, що робити.

Одні залишилися вдома, опинившись під ворожими обстрілами чи потрапивши в окупацію, інші втікали подалі від бойових дій. Сотні людей із східних та південних регіонів, центральних областей опинилися в нас, у Лисці. Їм потрібна була допомога».

Отець Федір Бойко — родом із Лисця, з багатодітної сім'ї. У 1992 році вступив до Івано-Франківської духовної семінарії. Після її закінчення служив на Богородчанщині й уже тринадцять років — на парафії в рідному селищі. За цей час спільно з громадою відбудував місцеву церкву Воздвиження Чесного Хреста, зробив чимало добрих справ для пастви і громади.

«З перших днів війни ми почали збиратися тут, у приміщенні колишньої аптеки, що біля нашого храму, — продовжує отець Федір. — На той час у будівлі ще тривав ремонт, харчоблок не було. Розуміли, що потрібно допомагати нашим військовим. Люди приносили газові плити й балони, продукти — хто що мав. Щодня працювали 40-50 жінок, які ліпили вареники, пельмені, варили й заливали їх шкварками, смальцем, олією. До ста відер на добу робили».

Чоловіки приносили воду, возили готову продукцію на залізничний вокзал Івано-Франківська, щоб передати поїздами до Києва. Було складно відправити, бо на дорогах утворився транспортний колапс. Три місяці годували обідами бійців Національної гвардії, які квартирували в сусідньому районі. Також збирали кошти й закуповували на них каремати, одяг, спорядження й передавали військовим. Допомогали місцеві підприємці, зокрема Віктор Берловський».

На початку березня в Лисець почали прибувати переселенці, які втікали від війни. Дехто не мав при собі нічого — ні теплого одягу, білизни, засобів гігієни, коштів, навіть документів. Їх розселяли в місцевому ліцеї, дитсадку, музичній школі, домогосподарствах, які могли прийняти біженців. «Люди почали приходити до нас по комплексні обіди, — розповідає отець Федір. — Щодня видавали їм у блістерах 430 порцій. Багато допомагали нам у придбанні продуктів благодійний фонд «Карітас Івано-Франківськ УГКЦ», його керівник отець Володимир Чорний, виконавчий директор Наталія Козакевич, волонтери, місцеві підприємці, як от Ігор Демкович, який володіє мережею соціальних магазинів. Уродженець Лисця Андрій Дем'яник привозив із молокозаводу «Горянка» сирну масу, сир і сметану».

Ще один наш земляк — Богдан Луцка, який займається волонтерським рухом, допоміг налагодити співпрацю з румунськими волонтерами. Вони привозили в Лисець продукти харчування, напої, засоби гігієни. Ми склали пакети привезене в пакети й роздавали потребуючим переселенцям. Тож можна сказати, що ця парафіяльна

трапезна об'єднала десятки людей і стала центром соціального служіння.

Згодом ми заснували благодійний фонд «Карітас Лисець», як парафія взяла участь у тендері «Карітас України» і виграла проєкт на пів мільйона гривень. Ці кошти вклали у створення шелтеру для внутрішньо переміщених осіб. Значну допомогу в облаштуванні прихистку надала селищна рада, її очільник Анатолій Луцка, який повсякчас цікавиться нашими справами».

На сьогодні в Лисецькому шелтері мешкають шістнадцятеро людей. У ньому є все для проживання — укомплектовані кімнати, санвузли й душові, кухня, Інтернет. Свої речі люди тримають у валізах, у гардеробній переважно складають взуття та сушать одяг після прання. До шелтеру навідується соціальні працівники, представники Червоного Хреста, медики місцевої лікарні. Місцеві жителі приносять овочі, садовину.

Мешканці прихистку часто збираються на кухні поспілкуватися, переглянути телепередачі. До них долучаються отець Федір Бойко і його помічник, отець Василь Скурчанський, який ще служить у паліативному відділенні місцевої лікарні та є капеланом Першого добровольчого хірургічного шпиталю. «Атмосфера в шелтері — по-домашньому затишна та привітна», — йдеться у дописі на сторінці «Карітас Івано-Франківськ УГКЦ».

Постояльці в прихистку міняються: хтось знаходить роботу й винаймає квартиру, хтось переїжджає в інше місце. А є такі, які живуть із перших днів його відкриття. Як от подружжя пара пенсіонерів із Сіверодонецька. Пані Людмила доглядає паралізованого чоловіка. Зустрічає отця Федора зі сльозами на очах і називає його своїм рятівником.

«У багатьох людей нині горе, з цим важко змиритися, — каже священик. — Ось, учора до нас привезли чоловіка, на очах якого під час ворожого обстрілу загинули дружина та діти. Людина залишилася без документів, коштів, житла. Документи можна відновити, а от як повернути родину!...»

Настоятель храму Воздвиження Чесного Хреста разом із отцем Василем Скурчанським надає духовну підтримку й пораненим воїнам, які лікуються в Першому добровольчому хірургічному шпиталі. «Освечували на Спаса фрукти в шпиталі і дізналися про пораненого військового з Івано-Франківщини, якому ампутували верхню кінцівку, — розповідає отець Федір. — Нас здивувало, чому нікого з рідних немає біля нього?»

З'ясувалося, хлопець не наважувався показуватися вдома без руки. Боявся, як його приймуть, чи вважатимуть неповноцінним. Тому нікому не повідомив, що він у шпиталі, в Лисці. Ми його переконали, що потрібно поїхати до батьків. Я дуже переживав і просив Бога дати цьому нашому захисникові сил і духу для цієї зустрічі».

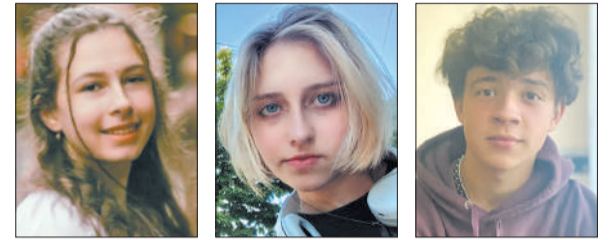
На запитання, що для нього є служіння Богу, людям, отець Федір відповідає так: «Христос проповідував: люби ближнього свого і отримай Царство Небесне. І якщо не будемо мати совісті, не будемо мати любові до ближнього, то Царство Боже перед нами буде закрито. Любов до ближнього і Бога є найважливішим. А ще потрібно чинити милосердя, бо сам Христос зробив для нас найбільше милосердя — відкупив цей світ і подарував нам Царство Боже».

На фронті всі моляться: і віруючі, і атеїсти. Я в цьому переконався, коли в 2014 році їздив на Схід із владикою Володимиром Війтишиним та отцем Володимиром Чорнієм. Ми були на маріупольському напрямку, і владика освячував каплицю, споруджену місцевими жителями. Зустрічались там з військовими, знаю їх настрої нині, коли повертаються додому у відпустку чи на лікування: зранені, втомлені, але сильні духом. Своєю ратною працею, жертвністю вони заслужили на нашу повагу, всебічну підтримку».

■ ШКІЛЬНІ НОВИНИ

Люби і знай свою історію!

Вітаємо учнів Старолисецького ліцею — Христину Копачук, яка стала переможцем II етапу Всеукраїнської учнівської олімпіади з історії, та Вероніку Говзан і Дениса Ониськіва, які посіли відповідно друге та третє місце.

Дякуємо за вашу працю та бажаємо Христинці Копачук перемоги в наступних етапах! Щиро вдячні вчителям історії Галині Пташинській і Наталії Гутак за підготовку учнів до олімпіади!

Ліцеїсти змагалися в конкурсах

У рамках «Тижня української писемності та мови», організованого в Старолисецькому ліцеї, було проведено багато цікавих і змістовних заходів.

Зокрема, 27 жовтня в навчальному закладі провели 1-й етап Міжнародного конкурсу знавців української мови імені Петра Яцика. Учні 8-Б та 9-Б класів взяли участь у конкурсі «Кращий знавець рідної мови». Семикласники виготовляли креативний плакат «Зробимо українську мову модною разом».

Учитель української мови та літератури Марія Дубницька ознайомила учнів 9-А класу з виникненням писемності, показала красу та багатство рідної мови, її різноманітні можливості, довела, що рідна мова — це духовна святиня, найбільший і найдорожчий наш скарб.

Секрети українського богатиря

До Старолисецького ліцею завітав український богатир, багаторазовий рекордсмен і чемпіон країни зі штовхання ядра Назарій Павлів.

Спортсмен не тільки розказував дітям, що потрібно робити, аби бути здоровим, активним і щасливим, але й продемонстрував певні вправи, провів естафети і подарував спортивний інвентар. Також Назарій закликав ліцеїстів добре вчитися, щоб достойно прославляти рідну Україну далеко за її межами.

Нехай добро повертається сторицею!

Упродовж жовтня учні Лисецького ліцею брали участь у VIII Всеукраїнській акції «Нарру Гав для Сірка», щоб у цей непростий час зробити життя песиків та котиків у притулках трохи щасливішим та ситнішим.

Дуже багато ліцеїстів проявили бажання допомогти чотирилапам. Під керівництвом Міністра милосердя та добрих справ Юлії Павлюк та президента Лисецької Учнівської Країни Михайла Кіндрата всі зібрані продукти було передано волонтерам БО «Дім Сірка». Нехай добро повертається сторицею!

■ ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ:

- Катерину Михайлівну НАВАЛЬНУ, провідного спеціаліста відділу містобудування, архітектури та земельних відносин селищної ради.
- Олександрю Богданівну Мазур, Наталію Степанівну ДУБНИЦЬКУ, Надію Михайлівну ПИСКЛИВЕЦЬ, Ренату Ярославівну БЕРЕЗОВСЬКУ — працівників освітніх закладів громади.
- Любов Миколаївну ВОЛОСЯНКО, Мар'яну Іванівну ГРИНИШИН, Наталію Миколаївну ДЕМ'ЯНИК, Юрія Орест-Романовича ЗАБОРСЬКОГО, Оксану Богданівну ЗАГАРУК, Олександрю Іванівну КОЧЕРЖУК, Галину Іванівну ЛЕСІВ, Марію Михайлівну МАЛЬНІСВ, Любов Мирославівну УМАНЦІВ, Романа Яремовича ФЕДОРІКУ, Галину Володимирівну ЯРЧУК — працівників КНП «Лисецька лікарня».

■ ЮВІЛЕЙНІ ДАТИ

Побажаннями Божої благодаті, всіляких гараздів та міцного здоров'я сповнені були ювілейні дні народження жителюк Старого Лисця Устини Онуфріївни Феденюк, яка святкувала 85-річчя, та Наталії Михайлівни Сидорук, котра зустріла в цей день 80-ту осінь.

Мав честь привітати, вручити квіти, вітальні адреси та матеріальну допомогу довозителькам нашої громади селищний голова Анатолій Луцак: «У цей святковий день бажаємо вам, наші шановні Устино Онуфріївно та Наталіє Михайлівно, міцного здоров'я, довголіття, щоби віра, надія та Божа любов не залишали вас у нинішній бурхливий час. Зичимо, щоби кожен ваш день наповнювався найважливішими словами, які зігриватимуть душу, нестимуть тепло й добро до ваших родин!»

Сонячно, квітково та тепло було й у помешканні жительки Лисця Марії Бойко, яка приймала вітання із 80-річним ювілеєм.

Вручаючи квіти, вітальну адресу та матеріальну допомогу від селищної ради, щирими побажаннями міцного здоров'я, життєвої енергії та оптимістичного настрою обдарував ювілярку заступник селищного голови Іван Говера. Посадовець побажав Марії Теодорівні бадьорості духу, зустрічати новий день з оптимістичним настроєм та добрими ідеями, ніколи не сумувати та випромінювати щастя.

Бажаємо вам, шановні ювілярки, щоби на кожному кроці благословляв Господь Бог і дарував вашій душі духовну радість та довголіття!

■ ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ!

із 50-річчям:

Лілію Миронівну НІКОЛЬСЬКУ
Лілію Михайлівну НАДОЛЬСЬКУ
Михайла Васильовича ОШУРА
Василя Олександровича КРУТОГО

із 60-річчям:

Галину Михайлівну ПАВЛУХІНУ
Валентину Олександрівну ПАВЛЮК

із 70-річчям:

Людмилу Михайлівну ТЕМЧЕНКО
Ірину Іванівну АМБРОЗЯК
Олександрю Іванівну ВОЛОСЯНКО
Ярославу Василівну КРИХОВЕЦЬКУ

Виховна бесіда не минула безслідно

Команда учнів Старолисецького ліцею здобула дві перемоги поспіль у Дитячо-юнацькій футбольній лізі Івано-Франківської області у групі 2013 року народження та молодшого віку. Таким чином хлопчики продовжують успішні традиції місцевих аматорів шкіряного м'яча.

27 жовтня старолисецькі ліцеїсти зустрічалися з однолітками з Хриплина. Матч відбувся на майданчику зі штучним покриттям спортивного комплексу Академії НФК «Ураган». Наші юні земляки з перших хвилин захопили ініціативу й зрештою їх перевага втілилася в чотири голи. Два з них — на рахунок Тараса Волосянка, по одному забили Владислав Струтинський і Владислав Кобиляк.

У другій половині матчу старолисецькі футболісти дещо розслабилися й отрима-

■ ДИТЯЧИЙ ФУТБОЛ

ли у свої ворота два голи. На більше їх суперників із Хриплина не вистачило. Тож у підсумку — 4:2. Після завершення матчу наставник ліцеїстів Мирослав Дрекало не приховував свого незадоволення. Адже

подібне ставлення до гри в подальшому може зіграти злий жарт.

Очевидно, виховна бесіда тренера з вихованцями не минула безслідно, бо вже в наступному поєдинку, що третього листопада пройшов на тій же спортивній арені, юні футболісти зі Старого Лисця не залишили одноліткам із Тисменицької ДЮСШ жодних шансів. Більш ніж упевнена перемога — 3:0! Голи забили: Владислав Кобиляк, Марко Данильців та Олег Ціховський.

Цього четверга учасники Дитячо-юнацької футбольної ліги Івано-Франківської області проведуть заключний тур першого кола. Хлопчики зі Старого Лисця зіграють з командою Брошнівської ДЮСШ. Опісля підб'ємо проміжні підсумки дебютного виступу наших юних земляків у цій лізі.

Найкращою винагородою була любов уболівальників

Закінчення.

Початок на 2-ій стор.

Тріумфальний склад старолисецької команди зразка 1973 року: воротар — Ярослав Говзан (за потреби другим воротарем був півзахисник команди Василь Дмитрів), захисники — Степан Балан, Василь Говзан, Богдан Юсіпів, Іван Феденюк, півзахисники — Олексій Говзан (капітан команди), Ярослав Удуд, Василь Мельник (нині — Дмитрів), Роман Стецюк, Роман Жилюк, Іван Говзан, нападники — Ярослав Балан та Олексій Феденюк. Декілька матчів зіграли Василь Цап та Ігор Іваніцький, старший тренер: Михайло Цап (нині — Балан), тренер: Микола Бабінчук, лікар команди: Іван Удуд.

На жаль, більшість гравців дорослого складу тієї надзвичайної футбольної команди вже відійшли у засвіти. Перед матчем «Бистриці» та «Сокола» його учасники та уболівальники вшанували хвилиною мовчання їх пам'ять, а також мешканців громади, які віддали своє життя, захищаючи рідну землю від російських окупантів.

На імprovізованому святі відзначили гравців «Колоса» зразка 1973 року — Василя Говзана, Василя Дмитріва, Олексія Говзана, Ярослава Говзана, Василя Цапа, які нині передають свій досвід і традиції місцевим аматорам шкіряного м'яча, уболівають за розвиток футболу в Старому Лисці, бо ця гра для них стала невід'ємною частиною життя, з нею пов'язані їхні діти та онуки.

Вручаючи подяки та грошові премії від селищної ради, голова територіальної громади Анатолій Луцак подякував ветеранам футболу за перемогу півстолітньої давнини, проявлені морально-вольові якості та фізичні кондиції. Адже 1973 року старолисецький «Колос» успішно виступав і в інших обласних змаганнях. Сільські футболісти стали срібними призерами розіграшу Кубка обласної ради добровільного спортивного товариства «Колос», а в двох наступних сезонах брали участь у найсильнішому дивізіоні Івано-Франківщини.

Учасники того чемпіонського складу поділилися своїми спогадами та емоціями. Зокрема, капітан команди Олексій Говзан відзначив, що за «Колос» виступали корінні старолисецькі футболісти: «Ми були патріотами рідного села, футболу. Віддавали на полі всі сили, бо знали, що граємо для своїх уболівальників, для престижу Старого Лисця. Їздили на матчі в Долину, Кути, Косів, Болехів, Коломию та інші віддалені

міста і села на вантажівці з «буду», а деколи й з відкритим кузовом.

Ми були сильні духом, бажанням якнайкраще зіграти. Не думали про якісь матеріальні блага. Найкращою винагородою була любов уболівальників. Пригадую, як нас захоплено й щиро зустрічали, коли приїхали додому з Обертина. Якраз у Василя Волосянка було весілля, то нас зустріли з музикою, запросили за стіл».

«У нас була дуже згуртована команда, хлопці віддавалися на полі до кінця: і молоді, і ветерани, — розповідає Василь Дмитрів. — Усі працювали, тренувалися після роботи, грали по вихідних. Я, приміром, трудився на франківському «Приладі». Ще встигав грати за другу заводську команду. У нашому «Колосі» виступав на позиції півзахисника, міг підмінити голкіпера».

Завершив футбольну кар'єру в 43 роки. У такому віці сьогодні грає за «Бистрицю» мій син Роман. Радий, що він пішов моїми стопами. Грає центральним півзахисником, роздає паси, може пробити по воротах. Роман змалку захоплювався футбо-

лом, просив взяти його на матчі франківського «Прикарпаття». Його син Святослав має хороші футбольні задатки, тож може успішно продовжити нашу справу».

Ще один ветеран того чемпіонського складу «Колоса», Ярослав Говзан, із 1968 року (з перервою на службу в армії) був у команді воротарем. У травні 1973-го року він забив гол... від своїх воріт. «Ми грали у Підгір'ї з місцевою командою «Маяк», — згадує. — Я спіймав м'яч після удару противника, помітив, що голкіпер господарів вийшов далеко з воріт. Ударив у його бік. Падав дощ, воротар посковзнувся, й м'яч між його ніг залетів у «брамку». Ми тоді виграли з рахунком 4:0.

Колектив був дуже дружний, досі згадую з ностальгією ті часи. Ми дійсно показували той футбол, який любили наші уболівальники. А їх на матчі у Старому Лисці приходило дуже багато».

Музичним дарунком для ветеранів та учасників футбольного свята став виступ чарівних і талановитих вокалісток Соломії Волосянко та Мар'яни Удуд. Вшанування ветеранів старолисецького футболу під час футбольного матчу має символічне значення для аматорів шкіряного м'яча, які попри воєнний стан віднаходять час та можливість популяризувати футбол, виховувати вольові якості та командний дух, додаючи віру у свої сили. Тож дякуємо нашим Збройним силам України. До нових футбольних звершень і перемог!

До слова, футболісти «Бистриці» зробили все можливе, щоб підтримати святкову атмосферу й звели матч із «Соколом» до нічиєї — 1:1. М'яч забив уже згаданий Роман Дмитрів. Тим часом лисецький «Юніор» продовжив переможну серію. Удома наші земляки перемогли ФК «Ганусівка» 2:1 (обидва м'ячі на рахунок Юрія Білогубки), а на виїзді здолали опір команди «Дністер Рітас» — 4:0 (два голи забив Петро Любенько, по одному — Іван та Сергій Надольські). «Юніор» упевнено посідає друге місце в групі «С».

Спецвипуск газети «Вперед» підготовлено за матеріалами сайту Лисецької селищної ради.

ПП «Редакція часопису «Вперед»
ІФ № 580-325 ПР від 26.12.2018 р.